

**DANSK SØ-RESTAURATIONS FORENING
EKSTRAORDINÆR GENERALFORSAMLING
Tirsdag d. 31. august 2010**

Afholdt på "Quality Hotel" i Høje Taastrup.

Ekstraordinær generalforsamling afholdt med henblik på at træffe beslutning om eventuel fusion mellem Dansk Sø-Restauration Forening og Dansk Metal/Metal Søfart.

1. Velkommen og valg af dirigent

Ole Philipsen bød velkommen og konstaterede at det muligvis var sidste generalforsamling i DSRF vi var samlet til.

Efter traditionen oplæste formanden navnene på de medlemmer som var afgået ved døden siden sidste generalforsamling, og der blev afholdt 1 minuts stilhed til ære for de afdøde.

Herefter blev generalforsamlingens særlige gæst fra Dansk Metal præsenteret. Keld Bækkelund Hansen er forbundssekretær i Dansk Metal og samtidig formand for Metal Søfart.

Stemmetællere: Vivi Puge og Erik Rasmussen

Referent: Ole Strandberg

Dirigent: Bestyrelsen foreslår advokat John Ibsen og John Ibsen valgt uden indsigelse.

2. Gennemgang af pro forma og forsamlingens beslutningsdygtighed / dirigenten

Der er forskellige betingelser for at forsamlingen er beslutningsdygtig i relation til dagsordenen.

a)

Et forslag om foreningens opløsning ved fusion, skal være vedtaget i bestyrelsen med minimum $\frac{3}{4}$ flertal i en beslutningsdygtig bestyrelse (vedtægterne §20). Det ses af referat fra bestyrelsesmøde den 25/6-2010, hvor alle stemmer for beslutningen, at denne forudsætning er opfyldt.

b)

Den ekstraordinære generalforsamling skal være indkaldt med mindst 3 ugers varsel ved meddelelse i fagbladet (vedtægterne §9), og det ses at meddelelsen er givet i fagblad nr. 3-2010 (juni-nummeret) og nr. 4-2010 (august-nummeret).

c)

Forsamlingen skal bestå af mindst 35 aktive medlemmer som enten personligt skal være tilstede eller være repræsenteret ved fuldmagt (vedtægterne §9). Det er optalt at der er 36 stemmeberettigede medlemmer tilstede og disse er i besiddelse af 33 gyldige fuldmagter, hvorfor denne forudsætning også er opfyldt.

Det fremgår af vedtægternes §10, at foreningens repræsentantskab skal godkende foreningens årsregnskab og andre emner der er væsentlige for foreningen. Af praktiske grunde foreslår bestyrelsen at denne generalforsamling tillige er repræsentantskabsmøde.

3. Afstemning vedrørende suspension af vedtægternes § 10

Ingen stemmer imod, og forslaget om at generalforsamlingen samtidig er repræsentantskabsmøde er vedtaget.

4. Formandens gennemgang af regnskab

Årsregnskabet for 2009 som var offentliggjort og kommenteret i fagblad 1-2010, gennemgået i detaljer af formanden.

Der var ingen spørgsmål til regnskabet.

5. Godkendelse af regnskab

Regnskabet godkendt.

6. Behandling af forslag om fusion med Dansk Metal og formuens placering

Bestyrelsen stiller følgende forslag til vedtagelse:

** Dansk Sø-Restaurations Forening og Dansk Metal gennemfører snarest muligt og senest med udgangen af kalenderåret 2011 en skattefri fusion, jf. den til medlemmerne i juli 2010 udsendte aftale.*

** Dansk Sø-Restaurations Forenings aktiver og passiver sammenlægges med Dansk Metals aktiver og passiver, som herefter er de fælles aktiver og passiver.*

Betingelsen for at vedtage forslaget er at 2/3 af de tilstedeværende stemmer for (vedtægterne §20).

AOP

Jeg håber at I har læst det vi har sendt ud, og jeg håber så også at I har nogen spørgsmål og der kommer en debat, så det ikke bare bliver en jaja-beslutning, eller en nej-nej-beslutning for den sags skyld, men en beslutning vi alle sammen har tænkt over og der ikke sidder nogen tilbage og brænder inde med spørgsmål som de gerne ville have stillet inden beslutningen blev truffet.

Jeg kan vælge flere måder at fremlægge sagen. Jeg kan starte med at holde en lang tale og snakke jer fuldstændig ihjel. Det vil jeg ikke, fordi jeg syntes det meste er sendt ud skriftligt og fordi der er svaret på det meste i forvejen. Jeg vil heller ikke gå for meget ind i negativiteter om hvordan og hvorfor vi er endt i denne situation. Jeg

vil bare indlede med at sige, at de danske redere er blevet nogle gennemførte udråbstegn spørgsmålstegn udråbstegn. De tider hvor et ord var et ord og der var lidt gud, konge og fædreland hos de danske redere, er fuldstændig gået tabt. Nu er det kun pengene der snakker. Indledningsbønnen var den 5. februar 2008, som er grunden til at vi er her idag.

Vi er kommet til det vigtigste punkt på denne ekstraordinære generalforsamling, og vel også det vigtigste punkt i foreningen historie, siden vi blev stiftet for mere end 100 år siden. Det er et emne som kan kalde på mange følelser. I foreningens historie er det ikke første gang der har været tale om fusion. Dem som har været med i mange år kan huske der har været Gastronomisk Landsforbund, deres forgænger Tjenerforbundet, Sømændenes Forbund, - ja, der har været masser af forslag. Generelt set kan vi sige, at alle tidligere formænd der har vovet at stille forslag om fusion, har ikke overlevet som formand et år efter. Det er vel den korte version.

Nu er vi der igen, og denne gang vil jeg gerne sige, at der er væsentligt andre argumenter end der har været før. Det er vigtigt for mig og bestyrelsen at slå fast, at normalt når der er tale om fusioner, er det forbundet med at en har det godt og en anden har det ad helvede til. Normalt er man på spanden, pengekasen er slunken og medlemmerne er forsvundet. Den situation er vi ikke i, i Dansk Sø-Restaurationens Forening. Som I kunne se under gennemgangen af regnskabet, så har vi en særdeles robust økonomi. Vi har lige haft det største driftsoverskud i foreningens 103-årige historie, og som den eneste af søfartsorganisationerne har vi reelt kørt med overskud de sidste 12 år. Så det er ikke penge og en akut krises skyld.

Grunden til at bestyrelsen foreslår og har arbejdet for en fusion, det er, at vi ønsker at udvise det som rederne har glemt, rettidig omhu. Vi må desværre erkende - det er et trist faktum som der er skrevet og sagt meget om - at der er et markant skifte på vej i dansk søfart. Skibsrederne er gået fra borde, de økonomiske regnedrenge har taget over, og dansk søfart og dens følelser for de nationale bånd er ved at forsvinde.

Vi lever i en globaliseret verden. Det er jo ikke kun søfart, - Danfoss, Grundfos osv, flytter alt muligt til Kina, og danske skibsledere, som jeg ikke vil kalde skibsredere for det er de ved grød ikke mere, men danske concernledere i skibsfarten, de kan ikke forstå at man skal have en dansker ansat, når man kan få ti udlændinge til den samme pris. Sådan er det, og vi har alene indenfor de sidste to år mistet 300 stillinger, og må erkende, at bortset fra særlige områder som Supply, Royal Arctic Line og færgefarten, så er danske søfarende på vej væk. Vi er ikke konkurrencedygtige, og i en verden hvor det ikke er kvalitet, men pris alene som dominerer udviklingen, er det ikke muligt effektivt at stå imod.

Det særlig triste er, at selvom der nu skulle komme boom-tider - rederne tjener igen penge som aldrig før - så må vi bare erkende at det får ikke de danske concernledelser til at skifte holdning og ansætte danskere igen. De stillinger vi har mistet, de er forsvundet for godt, de kommer ikke igen.

Når man står i den situation vi står i, så må en ansvarlig ledelse sætte sig ned og overveje situationen. Bestyrelsen i foreningen har udenfor diskussion den holdning, at vi skal være en effektiv forening. Vi skal levere det en fagforening skal kunne levere og som sø-restaurationen har stået for. Vi skal ikke bare lade stå til og sige, jamen det går

jo meget godt, og det går nok et år til, og yderligere et år til, og samtidig skulle skrue ned for ydelser og basale ting og sideløbende skrue op for kontingentet. Vi synes selv, og det kan man være enig eller uenig i, at vi har nået et højt stade for en fagforening, til et billigt kontingent sammenlignet med hvad alle andre betaler i Danmark. Det vil vi ikke sætte over styr igen, og ende med at vi bliver kaldt det vi blev kaldt i vores ungdom, en juletræsforening.

Vi må udvise rettidig omhu, og begynde at se os om efter samarbejdspartnere hvor vi kan beholde det vi har, og samtidig gøre det på et tidspunkt hvor vi er stærke og kan stille betingelser og få indflydelse der hvor vi går hen. Hvis man venter til man sidder med rumpen i vandskorpen, så er man nød til at gifte sig med den man kan få på de betingelser ægtefællen vil give. Det er aldrig godt. Vi tog allerede det her op på repræsentantskabsmødet for to år siden, hvor repræsentantskabet pålagde bestyrelsen at se på mulige løsningsscenarier. Der var en udvidelse af CO-Søfart med de øvrige søfartsorganisationer i kartelstrukturen, der var en undersøgelse af fusion med Dansk Metal og der var en fusion med 3F-sømændene. Tillidsfolkene gav os en prioritetsliste der hed 1) karteludviklingen, 2) Dansk Metal og 3) 3F.

Vi forsøgte karteldelen og havde møder med maskinmestrene og navigatørerne. Maskinmestrene meldte hurtigt hus forbi. Det er meget ærbart og forståeligt. De sidder i en anden situation end alle os andre med omkring 9.500 medlemmer hvor kun de 1.000 sejler. De har ikke de problemer vi andre har. Navigatørerne kom vi ikke rigtig ud af stedet med. De ville og de ville alligevel ikke, og det er vel den korte version. Vi kunne flytte sammen, men ellers var der ikke kød på den historie. Det var ikke vores tanke, også fordi vi allerede havde oplevet CO-Søfart, hvor man bliver et hele og arbejder sammen om fælles emner. Bare at dele postkasse syntes vi ikke var så interessant.

Efterfølgende har vi snakket med Dansk Metal, og vi kan ikke sige andet end vi har haft et godt og konstruktivt forløb om en mulig fusion. Det hænger også sammen med at vi forud har haft et intensivt samarbejde i CO-Søfart. Da vi startede Co-Søfart sagde vores nuværende bogholder Barno Jensen meget klogt: ”der skal tit en lang forlovelse til et godt ægteskab.” Det er vel også derfor vi har været trygge ved det vi aftalte med Dansk Metal undervejs.

Vi havde også samtaler med 3F, og jeg vil sige at 3F også var meget åbne, og der var mange muligheder i det. Der var bare en fundamental ting vi ikke kunne i 3F. Vi kunne ikke fortsætte som en samlet selvstændig gruppe. Medlemmerne skulle fordeles til de lokalafdelinger hvor de boede, og sø-restaurationen ville bare været nogle som sad og forhandlede overenskomster i København, men ville ikke længere have med medlemmerne at gøre. Det var simpelthen grunden til at forhandlingerne døde med det samme.

Med Dansk Metal nåede vi frem til en udbygget aftale, som I har fået tilsendt, der siger, at Metal Søfart og Dansk Sø-Restaurationens Forening fusionerer og bliver til Dansk Metals Maritime Afdeling - et lidt langt ord vi skal vænne os til - og fortsætter i Dansk Metal som en selvstændig afdeling der tager sig af "Det Blå Danmark". Nu vil jeg ikke gå yderligere i detaljer med aftalen, for jeg vil også gerne have at nogen af jer kommer på talerstolen og giver udtryk for holdninger til det hele, så vi får en fornuftig debat om det. I har modtaget aftalen, og bestyrelsen synes det er en gennemført

god aftale som er resultatet af et godt forhandlingsforløb med Dansk Metal. Der er nogen som i pausen har spurgt om hvad der bliver af alle vores penge, og det vil jeg svare på med det samme. Jamen, vi gifter os jo, og det er ikke et tvangsægteskab, så hvad der er deres er vores, og hvad der er vores er deres. Derfor er vores aktiver og passiver Dansk Metals aktiver og passiver og omvendt. På samme måde som når man bliver gift og ikke har oprettet ægtepagt.

Men lad os nu få en debat om det. En ting er hvad vi som har arbejdet med det i to år forstår som indforstået viden, men har vi fået det formidlet ordentligt ud? Med det skal jeg på bestyrelsens vegne kraftigt opfordre til at I stemmer ja, når vi når så vidt, og kraftigt opfordre jer til at stille spørgsmål, fortælle om det positive, men også det negative I måtte mene om det hele. Lad os få taget beslutningen på et grundlag vi alle har diskuteret og ikke bare på formandens enetale. Tak.

John Ibsen (dir)

Der er snakket om det i bestyrelsen og jeg foreslår, at alvoren taget i betragtning af den beslutning der skal træffes, og for at imødegå eventuelt gruppepres og andet, vil jeg foreslå at den afstemning som kommer efter vores debat, at den bliver gjort skriftligt (*der stemmes og vedtages at afstemningen gøres skriftlig*).

Selvom det hele har været debatteret ved tidligere lejligheder, så er det nu beslutningen skal træffes. Der er snakket meget om ægteskab, og så er der noget præsten er kendt for at sige, tal nu, eller ti for evigt.

Jack Melchior

Det er ikke morsomt det vi nu er i gang med og det er med vemod jeg går på talerstolen til en generalforsamling for nok sidste gang, men tiderne er sådanne, og vi er nød til at gøre det vi skal gøre. Jeg har læst forslaget grundigt igennem, og føler at det er nok det bedste vi har kunnet forhandle os frem til. Som jeg ser det, er det værste der sker at vi skal til at bruge et nyt navn. Der går nok et par år før man vænner sig til at sige at "jeg er medlem af DMMA", - er det noget med mad?, ja det er det sikkert! Men jeg vil ikke stå og være negativ, jeg vil ikke sige glasset er halvt tomt, men glasset er halvt fyldt. Vi går en ny fremtid i møde, og det skal vi så få det allerbedste ud af som vi kan. Min indstilling er at stemme for, det gør jeg i hvert fald.

Bo Grønbech

Jeg opdager til min store rædsel at jeg har ikke stemmeret, så jeg ved næsten ikke om jeg tør anbefale det ene eller det andet, men på den anden side kan jeg jo sige at jeg vaskede mine hænder. I gamle dage var foreningen kendt for at også de rigtig gamle havde stemmeret. Jeg kan ikke helt huske om jeg selv har været med til at fratage dem stemmeretten, men nu ærgrer det mig jo lidt, for jeg ville gerne have været med til at give et fingeraftryk. Formanden glemte, hvor utroligt det end er at han kan glemme noget, at der også engang var tale om fusion med Luftfartsfunktionærerne, så der har vel være tale om alle de kombinationer som tænkes kan.

Jack sagde det, men jeg vil gerne gentage det. Måske er det ikke foreningens største glædesdag, men det er en nødvendig mærkedag, og vi har heldigvis vores åndsevner til at træffe den beslutning som er nødvendig.

Ole Nielsen

Indledningsvis tak for at alle sammen er kommet, og jeg synes det er pænt at sø-restaurationen holder min fødselsdag på denne måde. Den næste glædelige ting er, at jeg synes også vi skal takke Dansk Metal for at have taget godt imod os. Ellers er der ikke så meget nyt at sige udover det som AOP sagde før, for det er noget vi har været enige om i bestyrelsen. Men jeg vil gerne opfordre alle til at stemme ja, for det er fremtiden, selvfølgelig for os ældre, men især for de unge. Og der er ikke andre muligheder andet end alternativt bare at dø ud. Så det vil jeg håbe I tager med når I skal træffe beslutningen.

Ian Hunter

Jeg ved ikke om jeg er den første styrmand som nogensinde har været medlem af Dansk Sø-Restaurationens Forening. Jeg vil takke foreningen meget, for at jeg og seks af mine kollegaer fik mulighed for at starte en helt ny karriere. Ole og hans medarbejdere skal have meget stor tak. Den anden ting er, at jeg vil også gerne takke Dansk Metal for den måde de har taget imod os på. Jeg er, ligesom Ole, tryk ved der stadig er plads til en lille fagforening, i en verden hvor alting går sammen til større enheder. Jeg har kun et spørgsmål, hvad med vores generalforsamlinger? Vi glæder os til vores generalforsamlinger, hvad med dem?

Jens Jørgensen (the great dane)

Jeg er gået i land for nogle år siden, men som Ole sagde så er det jo også en nostalgisk forsamling vi sidder i, fordi vi skal opgive noget vi alle sammen har haft stor passion for gemmen årene. Jeg ser selvfølgelig skriften på væggen, og jeg er rigtig rigtig stolt af at vi har haft en bestyrelse og en formand, som har formået at få en sådan aftale i stand.

Der er en lille flig af at vi stadig kan føle os som dansk sø-restauration, men så skal jeg være den første som kommer med en lille bitte smule malurt i dag. Kunne vi dog ikke have fået et navn vi kunne være stolte af. Det er lidt træls med navnet, - og jeg kan se at vores metalmand ikke er løbet skrigende ud af lokalet endnu, så, kan vi ikke få et lille bordmøde så vi kan finde et bedre navn, og kunne sige at vi altså ikke er metallere men restaurationsfolk. Men jeg anbefaler også det overordnede i forslaget og stemmer ja.

John Ibsen (dir)

Nu må I ikke rose aftalen så meget at Keld Bækkelund fortryder han har indgået den. Ole svarer nu på spørgsmål.

AOP

Til Ian:

Nej, - generalforsamlingerne forsvinder. Der er ikke rigtig noget at holde generalforsamlinger om. Skovture og sådan nogle ting forsvinder ikke. Men vi bliver en afdeling i Dansk Metal. og følger de regler der er om afdelinger. Så det må jeg beklage.

Til Jens Jørgensen:

Vi bliver Dansk Metal. Vi bliver metallere selvom vi føler os som restaurationsfolk. Vi bliver en afdeling, men en ganske særlig og eksklusiv del af Dansk Metal, fordi vi bliver de eneste som laver noget helt andet end noget som har med svejseapparater og jern at gøre. Navnet er jo et kompromis, og jeg er sgu enig i, jeg skulle også vænne

mig til det. Men vi fusionerer med Metal Søfart og de skal også kunne kende sig selv i et navn. Vi har fra starten sagt at vi ikke ønsker at hedde Metal Søfart af mange forskellige grunde.

Vi skal også huske, på at Dansk Metal tager et stort skridt med at etablere Dansk Metals Maritime Afdeling, hvad man så end måtte mene om navnet. De mener det også, og ideen er, at hvad der har med Det Blå Danmark at gøre, skal ligge i den afdeling. Det bliver restauration, det bliver skibsassistenter, men det bliver f.eks. også offshore. Vi skal huske på vi bliver en del af et større forbund, som også har meget bedre politiske kontakter, og vi bliver meget mere involveret i høringsarbejde og den slags ting. Vi får et meget større arbejdsområde og det skal også reflekteres i navnet. Det bliver et ægteskab på godt og ondt, og vi følger den gamle ægteskabslov hvor man får fælles efternavn. Jeg skal også sige med det samme at vores logo forsvinder. Det bliver fremover ikke DSRF's logo, det bliver Metal Søfarts logo. Det er sådan det er, sådan må det være.

Så vil jeg sige igen ... der må da være flere der har spørgsmål. Jeg har noteret på min liste, ting jeg bevidst "glemte" at sige i fremlæggelsen. Der er ikke nogen som har stillet spørgsmålstejn om hvornår fusionen skal ske? Hvad med kontingentet? Hvad med medlemskab af forskellige ting ... LO, hovmesterspørgsmålet, alle de spørgsmål som altid har været vendt og drejet når fusion har været på tale. Er det hele virkelig forklaret så fint at ingen har yderligere spørgsmål?

(pause)

AOP

Jeg er blevet gjort opmærksom på af Dansk Metal at jeg har sagt noget forkert, det er nok fordi vi har forstået spørgsmålet forskelligt. Ian Hunter spurgte om generalforsamlinger som jeg fejede let og elegant af bordet. Det er fordi jeg tænkte på sørestorationens generalforsamlinger i vores verden, - og det sker ikke mere. Men Dansk Metals Maritime Afdeling, som barnet skulle komme til at hedde, vil jo på en måde skulle holde generalforsamlinger hvor der skal vælges en bestyrelse som igen skal udpege delegerede til metals kongres og den slags ting. Det vil blive en anden slags generalforsamling, hvor der ikke skal gennemgås regnskaber, vælges revisorer osv - men en fælles generalforsamling for Dansk Metals Maritime Afdeling vil der være.

Kai Tarp

Jeg havde ellers lige noteret et forslag om at vi så kunne holde 8-12 skovture om året til erstatning for generalforsamlinger osv.

Det er med lidt vemod at stå her i dag, for vi er jo nød til at have en fagforening som kører videre til at varetage vores interesser, og de fleste af jer ved jo godt, i hvert fald jer fra Mærsk, at uden fagforening så havde vi ikke fået en afsked fra Mærsk som vi fik. Havde vi f.eks. været hos de kristelige, så havde vi nok fået en tre måneder sammen med sparket. Jeg snakkede med en hovmester for et stykke tid siden som var gået på pension, og så fortalte jeg ham at vi skulle til at lukke foreningen. Han svarede, at uanset hvad der sker med foreningen, så ville han altid være medlem på grund af den hjælp han fik i den situation. Derfor håber jeg også at vi kører videre, uanset hvad barnet kommer til at hedde.

Jack Melchior

Når nu vi bliver slået sammen til Maritim Afdeling, og ikke længere skal have de store generalforsamlinger fremover, så kunne man måske overveje at gøre foreningen lidt mere socialt orienteret. Man læser jo i vores udmærkede blad, at Metal Søfart har nogle seniorklubber og den slags. Er det noget man kan overveje i den kommende konstruktion?

Karen Madsen

Det er den første og eneste chance jeg får for at sige noget til generalforsamlingen, så det vælger jeg at gøre. Vi er blevet valgt af vores medlemmer og vores kollegaer ude på arbejdspladserne til at sidde i bestyrelsen, og derfor føler jeg at den proces vi har været igennem er så utrolig vigtig, at vi gør det vi gør for vores kollegaers skyld, for dem som har stemt os ind. Der skal være en fremtid for dem, som der har været i sø-restaurationen indtil nu. Når det var Metal Søfart vi valgte, så er det på samme måde som når man gifter sig. Man gifter sig med en man har fælles interesser med. Og medlemmerne i Metal Søfart de kender den samme verden som vi, og kender de samme problemer, derfor føler jeg det var det rigtige valg.

Jørn Kristian Hansen

Ja, formanden han er hurtig, for det spørgsmål jeg havde det har han allerede luret. Det var spørgsmålet om medlemsdemokratiet, hvor blev det af, - men det skulle der så være taget hånd om... hvis det står til troende.

Jeg vil også sige at det var med blødende hjerte og alligevel klart hoved at jeg så skriften i papirerne. Den danske fagbevægelse er jo inde i et voldsomt dyk for øjeblikket. De unge mennesker kan ikke se noget formål med at organisere sig. Om det så er fordi historieundervisningen i skolen er yt, eller hvad, det skal jeg ikke kunne sige. Men vi har aldrig fået noget foræret, hverken hos os, eller i fagbevægelsen overhovedet. Under alle omstændigheder skal man være organiseret, og jeg vil så sige til bestyrelsens ros, at skal vi endelig have en samarbejdspartner så skal det selvfølgelig være nogle som har bukserne på og en vis kampevne, og her tror jeg nok jeg foretrækker metal, fremfor specialarbejderne eller FOA eller hvem det kunne blive. Hos metal har man kampradition og det kan vi så lære noget af og komme igang med at være mere aktive på mange områder.

Problemet er de unge, og hvad de skal gøre. Min gamle far vil nok vende sig i graven hvis han skulle opleve jeg blev medlem af Dansk Metal. Han var nemlig medlem af det foretagende i 40-50 år, og "de skide søfolk" havde han ikke meget tilovers for. Så ham vil jeg sende en venlig tanke, og ellers håber jeg at vores medlemmer rundt omkring vil stå sammen og vi også fremover kan få en slags fællesskab. Vi ser ikke meget til hinanden rundt omkring, så det har altid været godt at komme til vores arrangementer, om det er generalforsamlinger eller jubilæer, eller hvad. Alle kan nok huske vores 100-års-dag som var alletiders. Jeg havde så håbet vi også kunne få et 110-års-jubilæum, men virkeligheden trænger sig på derude. Slutteligt skulle jeg hilse fra min bror som har skrevet vores jubilæumsskrift, og han vil da gerne skrive om de sidste tre år også hvis det har interesse.

Jørgen B. Kielsen

I Royal Arctic Line har vi uddannet tre søkokke og den fjerde er på vej. Den uddannelse har så den fordel at de kan arbejde både på land og til søs og får to svendebreve. Vi har et samarbejde både med et hotel og et passagerrederi, som betingelse for at vi må have vores kokkeelever.

Må give formanden ret med hensyn til rederne som er gået fra borde. Mærsk var med til at revalisere kokkeuddannelsen, og så kort efter, knips med fingrene og væk med de danske hovmestre. Mærsk var tidligere begyndt at gå over til filippinerne da den gamle søkokkeuddannelse blev nedlagt, fordi filippinerne var billigere. Og så lige pludselig begyndte han at bruge danskere igen, fordi filippinerne var dyrere i råvarer, selvom de var billigere i løn. Men det har så åbenbart fået en ny drejning siden der er kommet nye folk på borgen. Jeg har altid betragtet Mærsk som noget man skulle være stolt over, det var et rederi vi kunne stole på, men - det er det åbenbart ikke længere.

Jeg vil sige at det vores bestyrelse er nået frem til, det er det vores fagforening har det bedst med, og jeg vil stemme ja.

AOP

Til Jack Melchior:

Vi fusionerer jo med Metal Søfart, og de har en seniorklubtradition, som vi tidligere havde, men som døde ud hos os, fordi vi, modsat Dansk Metal, ikke har så mange seniorer og de bor noget mere spredt. Problemet i sø-restaurationen er, at det hovedsageligt var i hovmestergruppen og fra BornholmsTrafikken, man blev pensioneret ud af. Derfor vil jeg blankt indrømme at vi ikke har så mange traditioner for de ældre. Men det har man i Dansk Metal og også i Metal Søfart, og jeg tror ikke på de vil insistere på at importere vores stil på det område, tværtimod tror jeg de vil insistere på at beholde deres egen. Og da vi nu bliver en fælles butik, bliver det systemet for os alle. Så seniordelen bliver meget bedre, med mange flere om det, og mange flere der ønsker det.

Til Jørn Hansen:

Du har jo ret, det er et problem med de unge. Men nu har jeg læst samtlige referater fra Dansk Sø-Restaurationens Forenings historie, fra 1907 til dags dato. Det er sgu meget sjovt, helt tilbage fra den første generalforsamling i 1907, klagede de gamle over de unge ikke kom. Sådan har det været i 103 år, og jeg tror generelt set det er et spørgsmål om prioriteter i livet. Dengang havde de så ikke det udbud på tilbudssiden som findes i dag. Dengang dækkede fagforeningen faget. I dag er der kommet Det Faglige Hus og hvad de forskellige discountbutikker nu hedder som er forsikringselskaber. At kalde dem fagforeninger er fuldstændig latterligt. Men de unge, de går efter prisen, og, så har LO måske ikke været verdensmester i at tilpasse sig udviklingen i samme tempo som udviklingen skete. Det tror vi på vi kan gøre lidt til at de bliver bedre til.

Til Jørgen Kielsen:

Du har fuldstændig ret. Personligt, i min tid som formand, og nu er jeg jo selv gammel Mærsk-høker også, - den dag i 2008 hvor jeg blev kaldt ind, det er det største forræderi jeg har oplevet i den tid jeg har siddet i jobbet. Jeg burde have set det komme og det gjorde jeg ikke, det vil jeg ærligt indrømme, og det tror jeg heller ikke andre gjorde. Dengang var man vant til en skibsreder - og nu vil jeg ikke nævne navne -

som et år forinden glædesstrålende kunne fortælle mig, at nu havde han endelig fået indført at kokkeuddannelsen skulle tilbage. Og han mente det seriøst. Men så gik skibsrederne fra borde, og så kom Harvard MBA-drengene og hamrede i kuglerammen. Skidt med kvaliteten, når ulykkerne indhenter os, så er jeg allerede i et nyt job i et andet firma. Jeg var succes, jeg sparede, - at andre så skal samle skårene op bagefter, det er de andres problem. Og også som Per, fra vores få tilbageværende hovmestre i Mærsk, og Ole Nielsen og andre hovmestre kan fortælle - den kost de får i dag i de rederier, og de råvarer de får - gud fader bevares. Det originale gud, konge og fædreland, som i hvert fald den gamle A.P. Møller var 1.000 procent eksponent for, det har ikke gang på jorden mere.

Tilbage til dagens emne. Der er en ting der undrer mig. Det er at ingen har spurgt om hvornår fusionen skal ske. Men så vil jeg sige det. Vi ved det ikke helt præcist og det bliver lidt i flere tempi. Men det bliver med tilbagevirkende kraft sandsynligvis fra 31. oktober eller 31. november i år, med virkning fra 31. december af skattetekniske grunde. Der er noget teknik i det, hvor vi har kloge folk til at finde ud af hvordan vi gør det. Derudover kommer der en løbende proces. Fordi vi er blevet medlem af Dansk Metal og blevet Dansk Metals Maritime Afdeling, er det ikke alt praktisk som er på plads. Vi skal have kørt medlemssystemer sammen, osv osv, så det kommer lidt drypvis derhenad. Men sandsynligvis vil det ske med udgangen af i år, hvor i sjovt nok vil finde ud af at I har været medlem af Dansk Metal et par måneder eller tre. Men det bliver - sandsynligvis, det sidste kalenderår som selvstændig forening.

John Ibsen (dir)

Påpeger at vi lige skal have afstemningen på plads og efterlyser om der er givet anledning til nyt stormløb på talerstolen.

Bo Grønbech

Er ikke i noget stormløb og formanden har allerede besvaret spørgsmålet, det var ikke til diskussion, altså navnet. Jeg kan alligevel ikke lade være med at filosofere lidt over det. Dansk Metals Maritime Afdeling ... puha, det er helt svært at sige, og nedenunder var der nogle små kasser, der var en der hed offshore, der var en der hed søfart, og så var der en, ja hvad var det nu, catering! Så ovenover har vi det store navn, og lidt nedenunder har vi en lille kasse hvor der står catering. Og så farer der en djævel i mig, fordi jeg kan huske fra alle de andre fusioner fra den store verden, med Poul Hansens efterfølger og den slags, og nedenunder et lille felt med det de hed i gamle dage.

Jeg har ikke fantasi til at forestille mig et brevpapir med navnet catering og nedenunder "forhenværende Dansk Sø-Restaurations Forening". Men når jeg engang får et brev fra den nye forening, så vil jeg under catering eller hvad det bliver, læse for mig selv, at der står vores gamle navn. Derfor bliver jeg også ved med at tænke på hvad der står på brystet på T-shirten, hvor det altid vil blive stående, selvom det ikke lige står på brevpapiret. Og i vores hjerter, hvor navnet vil blive stående, i hvert fald så længe vores generation lever. Så jeg har spist navnet i denneher madafdeling som Jack udtrykte det - måske ikke så pænt sagt - men vi får det nok slugt på en eller anden måde.

7. Afstemning om bestyrelsens forslag om fusion med Dansk Metal

John Ibsen (dir)

Er der andre der vil byde ind på falderebet? Så vil jeg foreslå vi går videre til punkt 7, som er afstemningen. Der er ved nyoptælling fundet at der er 33 fuldmagter som skal lægges til 36 tilstedeværende stemmeberettigede, og så passer antallet heldigvis med stemmesedlerne. Ifølge vedtægternes §20 kræver reglerne, at to tredjedele af de stemmeberettigede tilstedeværende stemmer for.

Jeg har nu fået oplyst af stemmetællerne, at der er afgivet 69 stemmer, og det er alle sammen ja-stemmer, så afstemningsresultatet er at I har vedtaget bestyrelsens forslag til en fusion med Dansk Metal.

Ole Philipsen

Jeg er glad for at I har stemt og bekræftet bestyrelsens opfattelse af hvad den nødvendige vej er for sø-restaurationen, og hvem den bedste partner at fusionere med er. Så tak for at I har støttet os i at have valgt den rette vej.

Jens Chr. Raassi Andersen (næstformand)

Jeg vil også på bestyrelsens vegne takke for afstemningsresultatet. Det er vi meget glade for.

Keld Bækkelund (Dansk Metal)

Jeg vil gerne starte med at sige tak for invitationen til at komme her til jeres generalforsamling. Jeg vil også gerne sige tak for de mange pæne ord der har været undervejs til Dansk Metal. Men først og fremmest så vil jeg ønske jer tillykke med den afgørelse I har truffet. Det er selvfølgelig en kæmpe beslutning at træffe for en stolt faglig organisation som har eksisteret i 103 år. I har valgt en anden stolt faglig organisation, Dansk Metal, også med traditioner helt tilbage fra 1888, så vi kan i 2013 fejre 125 års jubilæum. Så dem der var kede af at de ikke kom til at fejre 110 år, de kan nu lige lynhurtigt springe nogle år over, og deltage i fejringen af et 125 års jubilæum i 2013.

Det er to organisationer med stolte faglige traditioner, der springer ud fra håndværk, forskellige håndværk, men alligevel håndværk. Det med at have en fagforening som har udspring i faglige traditioner, tror jeg også har været noget af det som har kunnet bygge vejen for den fusion vi nu skal have helt på plads.

I skriver i jubilæumsbogen "Storm og Stille", at sammenhold er forudsætningen for en højere løn og kortere arbejdstid. Jeg er helt sikker på at det faglige sammenhold som I nu bliver en del af, at det bliver et nyt styrket sammenhold, som kan hjælpe med at skabe de forhold til søs for medlemmerne af Dansk Metals Maritime Afdeling, som skal til. Ole var inde på det. De redere som han kalder købmænd, og som jeg næsten vil sige er halvvejs pirater, det er stort set det samme. Det er regnedrenge som er kolde og kyniske, og det er bundlinjen vi er oppe imod. Det eneste man har respekt for blandt arbejdsgiverne, det er det faglige sammenhold der skal til for at opnå resultaterne. Vi får ikke noget hvis ikke vi er stærke, og den styrke den er helt bestemt blevet større i dag, med den beslutning I har truffet.

Jeg mener vi kan se det, med de fem år der har været i CO-Søfart. De år de har modnet os, og gjort os stærke. Når man taler søfart i dag, så er Rødovre i Danmark blevet

et centrum for det maritime Danmark. Det centrum skabte vi med beslutningen om at etablere CO-Søfart i sin tid, og da vi i sin traf beslutningen, lå det et eller andet sted i kortene, at man på et eller andet tidspunkt, når kulturerne havde ændret sig, når man havde fundet ud af om man passede sammen, så kunne gå videre af den vej og som der nu er truffet beslutning om.

Jeg er helt sikker på at Dansk Metals Maritime Afdeling, den vil være en stærk afdeling, med Ole som formand og alle de dygtige medarbejdere vi har i Rødovre. Så vil det endnu tydeligere blive krystalliseret hvor Det Maritime Danmark kan få sit modspil, hvor vores medlemmer kan få de oplysninger og den service de kan forvente af en stærk faglig søfartsorganisation, som den maritime afdeling vil blive. Den vil være fyldt med meget kompetente folk, og jeg er sikker på at når det breder sig, ja så vil der måske være mulighed for at man kan styrke det yderligere, måske med at der er andre der får lyst til at være med.

Der er mange af jer der har snakket om at nu ændrer det hele sig. Der skal ikke længere stå Dansk Sø-Restaurations Forening på konvolutterne. Det kommer altså også til at ændre sig for medlemmerne af Metal Søfart, det er der heller ikke noget som kommer til at hedde længere. Det kommer til at hedde Dansk Metals Maritime Afdeling, og jeg tror faktisk der er flere metal-medlemmer som kommer til at opfatte en større ændring, end den I vil opfatte.

Jeg tror vi tog spadestikket da vi flyttede til Rødovre for fem år siden, og det har vist sig at man fantastisk flot servicerede, og hvor man ikke skelnede mellem om det var et medlem af Metal Søfart eller et medlem af sø-restaurationen. Man har fået den samme dygtige og kvalificerede service, og jeg mener at vi gennem CO-Søfart's fem-årige eksistens har vist vejen, og jeg er sikker på at når vi nu får skrevet fusionsaftalen helt på plads, og får bragt alt det juridiske i orden, ja så er vi godt på vej med en fusion, som vi i Dansk Metal også er glade for.

Der har været meget snak om at det var en god aftale for sø-restaurationen, hvad det bestemt også er, men vi synes i Dansk Metal også det er en god aftale, fordi vi ved at vi sikrer, at vi i fremtiden kan have et flot serviceniveau overfor både jer og os på det maritime område. Vi kan sætte milepælene, både her i Danmark, men så sandelig også internationalt hvor vi får en større styrke. Søfartserhvervet er globaliseret, og det er ikke kun i Danmark vi ordner tingene, det er også internationalt.

Jeg glæder mig til det, jeg glæder mig til samarbejdet med Ole og med resten af folkene i Rødovre, og ser frem til at vi kan stå her om mange år og sige at det var den rigtige beslutning vi traf.

Der skal kæmpes, vi får ikke noget foræret. Og det er det vi er med til her, det er at styrke sammenholdet for at skabe de bedste forhold for de danske søfarende. Jeg vil endnu engang ønske jer tillykke med resultatet, og mig selv, fordi jeg synes det har været spændende. Det har været en spændende proces, og det er dejligt at få den afsluttet, med det stemmeresultat I har leveret her i dag. Det er overvældende, det er jo nærmest helt østeuropæiske tilstande med 100% opbakning. Men det er selvfølgelig rigtig dejligt at arbejde videre med. Jeg ved Ole er glad for det, jeg er glad for det, og jeg ved at Dansk Metal er glade for det, og vi ser frem til en fælles fremtid til gavn for medlemmerne af Dansk Metals Maritime Afdeling. Tak skal I have.

John Ibsen (dir)

Med Kelds indlæg vil jeg betragte punkt 7 som afsluttet, og det gør at vi rykker videre til:

8. Eventuelt.**Jens Jørgensen**

Jeg vil tillade mig at sige velkommen til Dansk Metal i vores fagforening. Det synes jeg da er rigtig dejligt at I vil være med her hos os, så vi ser frem til et godt samarbejde. Så var der nogle som snakkede om hvorvidt vi kunne bibeholde en social klub under Dansk Sø-Restaurations Forenings gamle logo eller i foreningens navn, og det har vores formand jo kategorisk afslået, og det synes jeg ikke var særlig pænt af ham. Jeg er rimelig sikker på at det skal han nu ikke få nogen indflydelse på, det bestemmer vi nemlig selv.

I den forbindelse vil jeg gerne lige minde jer om, at hvis der stadig er nogen af jer som har en hyre, og I er hovmestre, så er der noget der hedder Dansk Høkerlaug, som en hel del af jer har været med til at starte, og det kører rent faktisk stadigvæk. Hvis man føler man skal have kontakt til kollegaer, så kan man altså bruge høkerlauget.

Der var en oppe tidligere, og ganske korrekt fortælle at det er et meget ensomt arbejde at være hovmester på et langfartsskib, fordi man ikke har kollegaer at snakke med. Det har man hvis man er medlem af Dansk Høkerlaug, og alt i alt hvad det overhovedet betyder, så er det et e-mail-kartotek, hvor man lægger sin e-mail-adresse ind, og så holder jeg, indtil andre har lyst til det, e-mail-kartoteket opdateret. Derigennem kan man skrive til alle de kollegaer, som er i kartoteket. Indenfor laugets er der også rig mulighed for at arrangere at man mødes i en weekend. Er der en der lægger et hus til, er der en der tager initiativet, så er der et socialt arrangement. Så det behøver absolut ikke være slut med det. Med de to kommentarer så vil jeg også sige tillykke til os selv, og tillykke til Dansk Metal.

Jack Melchior

Jeg vil da også sige tillykke til os allesammen, og tak for de pæne ord til vores nye fagforening. Det er lidt pudsigt, for det er sidste gang jeg går på talerstolen i Dansk Sø-Restaurations Forening, og det er samtidig første gang jeg står på talerstolen som metalarbejder. Jeg rejste fra Esbjerg i morges som afmønstret messemænd og jeg rejser hjem som metalarbejder. Rigtig tillykke.

John Ibsen (dir)

Da der ikke er flere vil jeg også betragte dette punkt som afsluttet, og dermed er dagsordenen afsluttet, og så vil jeg afslutningsvis give ordet til Ole.

Ole Philipsen

Jeg vil lige sige til The Great Dane (Jens Jørgensen), - jeg kan jo ikke blande mig i hvad I laver i græsrodderne, og jeg synes kun det er positivt man laver noget.

For at nostalgien ikke helt skal tage magten fra os, vil jeg også lige sige at Uddannelsesfonden for Dansk Sø-Restaurations Forening lever videre og har det samme logo

som altid. Boligfonden for sø-restaurationens medlemmer lever også videre og bliver ved med at hedde det samme. Så navnet forsvinder ikke helt ud af CVR-registeret.

Jeg vil gerne sige tak til Keld for de pæne ord, og sige at en væsentlig grund til at vi kiggede på Dansk Metal, har været det fantastiske samarbejde vi har haft med Keld, som jo har været næstformand i de fem år vi har haft CO-Søfart. Lidt et problem er det så nu, hvor jeg altid har bonket Keld med at sige, at det kunne godt være han var en stor mand i Dansk Metal, men i Rødovre var han kun næstformand. Problemet er nu at min kommende chef i Dansk Metal bliver Keld, så det kan jo være der kommer lidt pay-back. Det må jeg så lære at kæmpe mig ud af.

Udover det vil jeg gerne sige tak for alle de pæne ord der er kommet til mig og bestyrelsen undervejs, og også tak fordi vi har haft en god debat om det. Det er længe siden vi har haft en god debat i foreningen, og det er jeg glad for vi har fået om dette vigtige punkt.

Jeg tror vi har truffet den rigtige beslutning, jeg ved vi har truffet den rigtige beslutning. og jeg tror aldrig vi kommer til at fortryde det, hvor vi fortsat gør det som er fundamentet for en fagforening, at vi fortsat står sammen i de 103 og de 125 år, og har de samme mål. Grunden til at vi er enige om målene, er at vi har stået sammen i Dansk Metal og i Dansk Sø-restaurationens Forening.

Hermed vil jeg slutte det tekniske, og så kommer der de mere glædelige meddelelser. Der er øl ude i gårdhaven indtil vi skal spise. Og så kommer lidt til sø-restaurationen. Som jeg allerede sagde på sidste generalforsamling, så skal der være luk-ned-fest. Vi er ikke sø-restaurationen, hvis vi ikke slutter med et ordentligt brag af et party. Så allerede nu, reserver den 12. februar næste år på Munkebjerg Hotel ved Vejle.

Tak for nu og kom godt hjem.

Referent
Ole Strandberg

Dirigent
John Ibsen